

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή της Τυρινής
(Ματθ. στ´, 14-21)

13 Μαρτίου 2016

*«Εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών,
αφήσει και υμίν ο πατήρ ημών ο ουράνιος».*

Βρισκόμαστε αγαπητοί μου, στην τελευταία Κυριακή πριν από τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Από απόψε, στην ακολουθία του εσπερινού και ιδιαίτερα από αύριο, ανοίγει το στάδιο των αρετών. Αυτή η περίοδος από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι και το Μεγάλο Σάββατο, χαρακτηρίζεται καθαρά ως περίοδος μετανοίας και επιστροφής στο Θεό.

Είναι όμως άκυρη και χωρίς αποτέλεσμα η όποια πνευματική προσπάθειά μας, αν δεν συνοδεύεται και από μια βασική προϋπόθεση, αυτή της **συγχωρητικότητας**. Σήμερα ο Κύριος μας το λέγει καθαρά στο ευαγγέλιο: Αν ζητάτε από το Θεό να συγχωρέσει τις αμαρτίες σας, αυτό μπορεί να γίνει, μόνο αν εσείς προηγουμένως έχετε συγχωρέσει όσους σας έφταιξαν. Οι αμαρτίες μας, λοιπόν, παραμένουν και μας βαραίνουν, εφόσον εμείς αρνούμαστε να συγχωρήσουμε τους άλλους : «Εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και ο πατήρ ημών ο ουράνιος. Εάν δε μη αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, ουδέ ο πατήρ ημών αφήσει τα παραπτώματα υμών» (Ματθ. Στ´ 14-15)

Η Κυριακή προσευχή αρχίζει με τη φράση : «Πάτερ ημών» δηλαδή αποκαλούμε το Θεό Πατέρα. Επομένως ομολογούμε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι αδέρφια μεταξύ τους. Πόσο ειλικρινείς είμαστε ενώπιον του Θεού, όταν τον ονομάζουμε «Πατέρα» μας, ενώ δεν αναγνωρίζουμε τον άλλο ως αδελφό μας; Γιατί, αν βλέπαμε και θεωρούσαμε ότι με

τον άλλο έχουμε κοινή καταγωγή, αφού έχουμε τον ίδιο Πατέρα και Θεό, και άρα είμαστε αδελφοί, τότε διαφορετικές θα ήταν οι σχέσεις μας, ακόμη και στην περίπτωση της διαφοράς μας. Έτσι, συλλαμβανόμαστε να λέμε ψέματα, αφού δεν συγχωρούμε τους αδελφούς μας, και στο Θεό και στους ανθρώπους, όταν προσευχόμαστε, λέγοντας το «πάτερ ημών». Είναι γι' αυτό που πρέπει να συγχωρούμε τους άλλους.

Ποιους όμως πρέπει να συγχωρούμε; Όλους, ανεξάρτητα από το μέγεθος του κακού που μας έκαμαν; Γιατί υπάρχουν και περιπτώσεις, όπου κάποιος συνάνθρωπόι μας μας έκαμαν μεγάλο κακό. Πώς μπορούμε να τους συγχωρήσουμε, όταν μας πνίγει η αδικία και μας βασανίζει η κακότητα του συνανθρώπου μας;

Την απάντηση στο δικαιολογημένο αυτό ερώτημα, μας τη δίνει πάλι ο ίδιος ο Κύριος στο ευαγγέλιο που ακούσαμε σήμερα. «Εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών». Δεν τα κατονομάζει. Δεν κατηγοριοποιεί τα παραπτώματα. Δεν τα διαχωρίζει σε μεγάλα και μικρά. Επομένως είναι καθήκον μας, κατά την εντολή του Χριστού, να συγχωρούμε όλους και για όλα, χωρίς διακρίσεις.

Ο ίδιος ο Κύριος μας δίδαξε τη συγχωρητικότητα αυτή όχι μόνο με λόγια αλλά και με το παράδειγμά του. Όταν ήταν πάνω στο σταυρό συγχώρεσε τους σταυρωτές του με μια καρδιά γεμάτη από αγάπη και ανεξικακία: «Πάτερ άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι.

Το ίδιο ακριβώς έκαναν και οι μάρτυρες της Εκκλησίας μας. Αγόγγυστα υπέφεραν τα μαρτύρια, συγχωρώντας και προσευχόμενοι για τους διώκτες τους, μιμούμενοι τον αρχηγό της Εκκλησίας μας Ιησού Χριστό.

Στη συνέχεια ο Κύριος μας μιλά για την **αληθινή νηστεία**. Από αύριο, αγαπητοί μου, μπαίνουμε στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, που είναι περίοδος νηστείας και προσευχής. Αληθινή νηστεία δεν είναι μόνο να απέχεις από ορισμένες τροφές, αλλά να απέχεις και από τις αμαρτίες. Τις κακίες ο Θεός δεν τις θέλει. Πρέπει να καταπολεμάμε τον κακό εαυτό μας και να μην παρασυρόμαστε στην αμαρτία. Σε αυτό μας βοηθά η νηστεία. Η νηστεία μας πρέπει να συνοδεύεται από τη μετάνοια, την ταπείνωση, την προσευχή, την αγάπη, τη συγχωρητικότητα.

«Δεν μπορείς, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, να νηστεύεις το κρέας και να τρως τις σάρκες του συνανθρώπου σου, με τη διαβάλλουσα γλώσσα σου».

Μια άλλη αμαρτία, από την οποία μας συμβουλεύει ο Κύριος να αποφεύγουμε είναι η **πλεονεξία**. Δεν μπορούμε να αγαπούμε τους άλλους και να νηστεύουμε και από την άλλη να μαζεύουμε υλικούς θησαυρούς μόνο για τον εαυτό μας. Όταν η σκέψη μας είναι στα πολλά λεφτά και την καλοπέραση, πώς θα βρούμε την ευκαιρία να σκεφτούμε τους άλλους που πεινούν και πονούν και βασανίζονται; Πρέπει να επιδεικνύουμε έμπρακτα την αγάπη μας με ελεημοσύνες και φιλανθρωπίες προς τους δυσπραγούντες συνανθρώπους μας.

Αγαπητοί μου, ουσιαστικά από απόψε, αρχίζει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ο εσπερινός που θα παρακολουθήσουμε απόψε, ονομάζεται εσπερινός της συγχώρεσης, διότι όλοι ζητούμε συγχώρεση από τον ιερέα και τους αδελφούς μας και ασπαζόμαστε αλλήλους. Απόψε θα αναπέμψει ο ιερέας την ωραία ευχή του αγίου Εφραίμ.

«Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργείας, φιλαρχίας και αργολογίας μη μοι δως. Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης χάρισάι μοι τω σω δούλω. Ναι, Κύριε, Βασιλεύ, δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου. Ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων αμήν».